SIRÉNA

ZPRAVODAJ FEMINISTICKÉ SKUPINY 8. BŘEZNA

★ číslo: 4/2002 ★ ročník: 2 ★ cena: dobrovolná ★

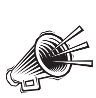
Report z Mezinárodního dne žen – 8.3. 2002

Už druhým rokem jsme si 8.3. připomínaly/i boje žen za lepší pracovní podmínky a za stejná práva jako už měli muži.

Akce začínala opět v 15 hod na Nám. Míru. Počasí i přes mé obavy bylo poměrně příznivé, slunce i sem tam zasvitlo a déšť ani moc velká zima naštěstí nedorazily. Celou akci zahájila jedna naše členka projevem a vysvětlila přítomným, proč si připomínáme tento den. Opět jste zde mohly/i vidět infostánky s pestrou paletou různých anarchistických, anarchofeministických., (feministických) a antifašistických materiálů. Vedle v dětském koutku jste si mohly/i zahrát několik her, něco hezkého si nakreslit nebo zde na chvíli zanechat své malé potomky, aby si zaskákaly/i na nafukovacím hradu či si taky něco zahráli/y nebo namalovali/y. Pokavad jste dostali/y hlad mohly/i jste se stavit u stánku Food not bombs, kde jste mohly/i ochutnat různé veganské občerstvení. A nebo zahnat svou žízeň nějakou tou limčou. Celou akcí vás provázela živá či reprodukovaná hudba (Amnesty (Praha), Freextown (Přerov), Bojkot (Praha), písničkář Miloš Hlávka (Praha), MC Kary (Praha). Kolem 17 hodiny jste se mohli/y v pravém rohu pod kostelem na chvíli přenést do dob, kdy řádili loupežníci a shlédnout pohádku od Astrid Lingrenové – Ronja, dcera loupežníka. Byl to první pokus malé skupinky členek a sympatizanta Feministické skupiny 8.3. o pouliční lotkovohrané divadlo a prezentaci myšlenek jinou formou. Bohužel díky velkému pouličnímu ruchu a technické nevybavenosti nebyli herečky a herec moc slyšet. A i přes několik přeřeků a jiných nedostatků doufáme, že se divadlo divákům a divačkám líbilo. Po setmění proběhla opět efektní fire-show, která akci zakončila.

Leona

Projev k 8. březnu 2002 Mezinárodnímu dni žen

Dobré odpoledne,

jménem Feministické skupiny 8. března Vás vítám na dnešním shromáždění, které jsme svolali/y k příležitosti významného dne v historii ženského hnutí – Mezinárodního dne žen. Formou tohoto politického shromáždění chceme poukázat na problematické postavení žen v České republice a také ve světě. Uvědomuje si, že problémy žen nelze oddělovat od sociálních problémů, přesto jsme se rozhodli/y zaměřit především na ženskou otázku. Ženám i mužům jsou již od narození společností vnucovány stereotypní role, které jim říkají, co mají a co nemají dělat, aby byly ve společnosti respektováni/y. Žena je vykořisťována dvojím způsobem : jako člověk kapitalismem a jako žena patriarchátem. Díky této dokonalé koexistenci nevznikají prohlubující se sociální problémy pouze mezi třídami a rasami, ale také mezi pohlavími.

Myšlenka Mezinárodního dne žen byla a neustále je znehodnocena bolševickým režimem, který tohoto významného dne využíval pro své vlastní účely. My se mu snažíme navrátit jeho původní význam – posilovat solidaritu žen, ale i mužů při řešení sociálních problémů, které jsou způsobovány kapitalismem a patriarchátem. Mezinárodní den žen nelze považovat za bolševický svátek a nelze ho ani nahrazovat Dnem matek,který byl vyhlášen Květinářskou unií Spojených států amerických. Stejně jako bylo MDŽ zneužito bolševiky, byl tento den zneužit nacistickým režimem v Německu 30. let.

Tradice MDŽ začala poslední únorovou neděli v roce 1908 ve Spojených státech, kdy ženy zorganizovaly první Den žen a demonstrovaly za svá politická a ekonomická práva. Ženy – dělnice přestaly přijímat stávající nevyhovující pracovní a sociální podmínky a začaly se organizovat, aby docílily změny. Navštěvovaly schůze mužských odborů, kde byly však jejich požadavky přehlíženy, stejně tak byly přehlíženy jejich demonstrace, které byly často násilně potlačovány. Události vyvrcholily roku 1911 požárem v jedné továrně v centru New Yorku, kde zahynula řada pracujících žen a dětí. Zemřely kvůli nedostatečnému počtu únikových cest. Tato tragická událost způsobila velký rozruch a upozornila na zcela nevyhovující pracovní podmínky a využívání žen a dětí (ale nejen jich) jako levné pracovní síly. Datum 8. března bylo nakonec vybráno na památku ženských nepokojů proti válce a bídě v Petrohradě v roce 1917, které posléze přerostly v únorovou revoluci a abdikaci cara. Ženy získaly řadu práv, později však, když se bolševici chopili moci, byla postupně většina těchto práv ženám odebrána.

V tento den chceme také poukázat na aktivity Hnutí pro život, které usiluje o legislativní zákaz interrupcí, odmítá používání antikoncepce, která je podle nich příčinou zvyšujícího se počtu interrupcí a také narůstání rozvodů. Tato jejich tvrzení však zcela ignorují fakta, která říkají, že počet interrupcí se snižuje a spojitost mezi počtem rozvodů a používáním antikoncepce je velmi pochybná. Tato klerofašistická organizace také považuje homosexuální orientaci za deviantní a nemanželské děti za odpad společnosti. Naše skupina vystupuje proti těmto a všem podobným aktivitám. Interrupce považujeme za krajní řešení při rozhodování ženy a také muže o svém reprodukčním životě. Nepropagujeme tuto možnost jako jedinou správnou, nikdo z nás však nechce a ani nemůže soudit ženu a muže, kteří se k tomuto řešení uchýlí. Bojujeme za svobodnou volbu a bojujeme proti všem aktivitám, které se ji snaží omezovat. Legislativní zákaz interrupcí žádný problém neřeší, naopak nové problémy vyvolává: neúměrně roste cena interrupcí, jejich počet se nesnižuje, jsou pouze uskutečňovány mimo oficiální statistiky v ilegálních ordinacích. Řešení spočívá spíše ve vytváření vhodných podmínek pro výchovu dětí a podporu rodin s dětmi, které však vyžadují komplexní společenskou změnu.

Nesdílíme přesvědčení, že nerovné postavení žen lze vyřešit tzv. kapitalismem rovných příležitostí. Více žen ministryň, obchodnic a šéfek neodstraňuje hierarchii, kterou jako anarchofeministky a anarchofeministé zcela odmítáme. Zároveň si uvědomujeme, že v boji za svobodnou společnost nemohou ženy a muži stát odděleně. Nerovnost je nejen mezi třídami, ale také mezi pohlavími. Nerovnosti, které plynou z kapitalismu a patriarchátu je nutno řešit společně, nejen ve veřejném, ale také v soukromém životě. Revoluční změny ve společnosti se nedají oddělovat od revoluce každodenního života.

Zpráva z přednášky na Utopii „Jak dostat tatínka do polepšovny aneb sexismus v Čechách”

Těsně před Mezinárodním dnem žen, přesněji 6. března, se v infoklubu Utopia konal večerní program s názvem „Jak dostat tatínka do polepšovny aneb sexismus v Čechách“. Necelá desítka přítomných byla přivítána úvodním slovem organizátorky z Feministické skupiny 8. března, účastníci/tnice byli vyzváni, aby si v následujícím sestřihu známého filmu všímali stereotypního vykreslení mužské a ženské role. Sestříhaná verze „proslaveného“ filmu trvala asi 20 minut. Nejvíce mě osobně šokovalo, jak rozdílně jsem se teď na film dívala. Jako asi každý jsem tento film měla z dětství zafixovaný jako výbornou komedii. A teď jsem se zhrozila nad sexistickým nádechem tolika scén, nad vykreslením stereotypně pojaté ženy-matky v zástěře nebo u necek, která nemá pochopení pro žádnou srandu apod. Po zhlédnutí filmu začala diskuse o tom, zda a jak takové filmy ovlivňují myšlení dětí, a celkově jak je možné „výbornými komediemi“ působit. Další příspěvek od druhé organizátorky se týkal otázky, jak na nás působí jazyk, který používáme. Do jaké míry je to jen prostředek dorozumívání a do jaké míry ovlivňuje naše myšlení. Ačkoliv se zdálo, že se diskuse může zdárně rozběhnout, jeden nejmenovaný účastník nezvládl svoji potřebu být stále středem pozornosti, a i přes snahu většiny účastnic a účastníků úspěšně mařil konstruktivní diskusi. I přesto to podle mě člověku mohlo dát podnět k zamyšlení, pokud chtěl. Jen škoda, že se sešlo tak málo lidí....

Hedvika

Anarchisté proti oslavám vstupu ČR do NATO

V úterý 12. března pořádala radnice Prahy 13 shromáždění při příležitosti tříletého výročí vstupu ČR do NATO. Oslavy se účastnili někteří politici, včetně amerického velvyslance, hrála militaristická (příšerná) country kapela a konala se přehlídka historické válečné techniky a uniforem. Následoval ohňostroj /že by připomínka hrdinného bombardování Kábulu?/. Tuto oslavu považujeme za provokaci a drzost, velebit Severoatlantickou alianci, navíc v době, kdy má na svědomí životy několika tisíc civilistů v Afghánistánu nám přijde nemorální.
Více jak 20 anarchistů se shromáždilo poblíž oficiálního mítinku, k němuž se vydali s transparenty a pikety, na nichž byla hesla jako:"Více válek, ať máme co slavit za rok!", "Více mrtvých civilistů znamená více demokracie" a další. Kordon policistů se na okraji shromáždění postavil anarchistům do cesty, právo oslavovat bylo ten den vyhrazeno jen příznivcům NATO. Anarchisté přečetli parodický projev, který si poslechli i někteří účastníci oficiální veselice. Projevy politiků vychvalující samotnou Alianci i naše členství v ní byly rušeny pískáním a skandováním:"Mír chýším, válku palácům!", "Dříve Moskva, dneska Brusel!" atd. Skandovala i skupina bolševiků protestujících v povzdálí. Demonstrace anarchistů posléze bez incidentů skončila, pouze pořadatelé oslav narušili veřejný pořádek ohňostrojem.

Kanál

Únorové demo proti NATO

V sobotu 2. 2. 2002 se konala demonstrace Československé anarchistické federace proti sjezdu mezinárodní teroristické organizace NATO, který bude probíhat v Praze 20. - 22. listopadu 2002. Touto demonstrací startuje ČSAF svoji kampaň proti již zmiňovanému sjezdu a proti militarismu obecně. Demo přišlo ke Kongresovému centru, kde mají delegáti jednat (zejména o otázkách “mezinárodního terorismu”) podpořit kolem čtyřiceti lidí. Členové ČSAF si připravili menší divadelní vystoupení, které lehce naznačovalo podstatu NATO. Demonstrace skončila asi po jedné a půl hodině. Demontrace mela příznivý mediální obraz, bzhledem k její malé velikosti a významu až možná nepřiměřeně veliký.

Druhá demonstrace se konala 9. 2. 2002 na Vítězném náměstí v Praze 6 před budovou Generálního štábem a organizovala ji znovu ČSAF. Na demo přišlo evidentně více lidí než na demonstraci z minulého týdne. Před čtením projevů přišlo provokovat asi 15 nacistů z PA pod vedením pana Šimáčka. Boneheadi postávali 150 - 200 metrů od anarcistů a antifašistů obklopeni robocopy z pořádkové jednotky..
Po přečtení projevů se průvod vydal na pochod přes stanici metra Hradčanská k Ministerstvu obrany. Boneheadi dokázali jaký mají respekt z policie a mlčky odešli. Za pochodu se skandovala hesla proti NATO, např. "Žádné NATO, žádná válka!" a “Mír chýším, válku palácům.” U ambasády Izraele se průvod zastavil a řečník kritizoval izraelské odvetné akce proti palestinckému lidu, ale také část radikálních palestinců za jejich sebevražebné bombové útoky proti židovskému civilnímu obyvatelstvu.
Po výzvě k co nejhojnější účasti na nadcházející antifašistické demonstraci se lidé před budovou ministerstva obrany rozešli.

Kubča

Demonstrace proti militarismu a NATO – 30. března 2002

Narychlo připravenou demonstraci proti NATO uspořádala v sobotu 30. března 2002 od 13.00 Federace sociálních anarchistů (FSA), členská sekce Mezinárodní asociace pracujících, před budovou Generálního štábu Armády ČR na Praze 6.

S pikety a transparenty se sešly necelé tři desítky účastníků, kteří se poslechli projev odsuzující zvěrstva páchaná Severoatlantickou aliancí. Pořadatelé dále připomněli nesmyslné financování bojových letounů a pozitivní využití peněz v sociálním sektoru – výstavba bytů, program pro posílení školství atd. Akce byla po čtvrthodinovém projevu bez komplikací ukončena.

Petr

Pochod Hnutí pro život ČR za legislativní zákaz interrupcí a anarchofeministická protiakce – 23. března 2002 -

Účastníci a účastnice prolife pochodu se svými vtipnými transparenty.

V sobotu 23. března 2002 uspořádalo Hnutí pro život ČR (HPŽ ČR) u příležitosti Dne nenarozených dětí Pochod za život, kterým se snažilo upozornit na podle jejich slov nedostatečnou ochranu lidského života již od jeho početí a prostřednictvím kterého se snaží prosadit legislativní zákaz interrupcí. Feministická skupina 8. března se podobně jako minulý rok rozhodla uspořádat protiakci. K tomuto kroku jsme se rozhodli/y, protože nesouhlasíme s nesmyslným požadavkem legislativního zákazu interrupcí. Tento zákaz není řešením, vznikají tak pouze další problémy – neodborné provádění interrupcí, nesmyslný růst cen těchto zákroků, stigmatizace ženy (a jejího okolí), která se k tomuto kroku rozhodne, atd. Nejsme žádnými propagátory/kami umělých potratů, pouze si uvědomujeme složitost tohoto problému a nemůžeme posuzovat rozhodování jiných lidí, které je založeno na řadě odlišných důvodů. Řešením je podle nás celková změna současného společenského systému, růst vzdělanosti a informovanosti obyvatelstva, užívání antikoncepčních prostředků, atd. Dalšími důvody pro protiakci byly klerofašistické názory této organizace, která říká, že nemanželské děti, děti ze zkumavek, antikoncepce a homosexuálové škodí naší společnosti. Z dalších projevů zástupců

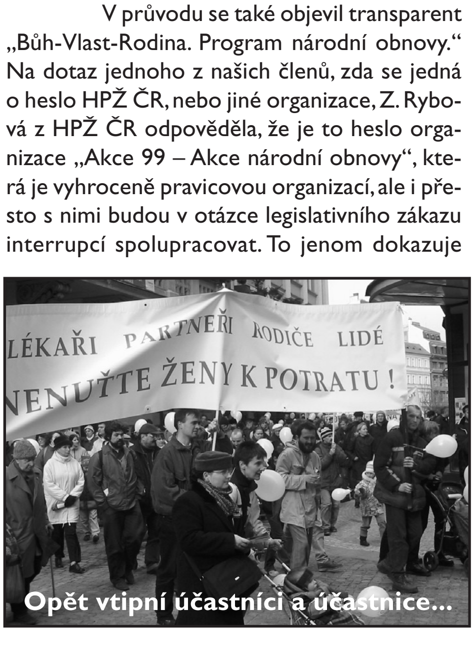
této organizace je zřejmé, že stojí o život děti, ale pouze některých … ne, homosexuálové nemohou vychovávat svoje děti, protože ty pak škodí společnosti, rodiče, kteří se rozhodnou pro umělé oplodnění, tak plodí děti, které také poté společnosti škodí a navíc Hnutí pro život apeluje na tzv. kulturní národy. Kdo je však tím „kulturním“ a „nekulturním“ národem, jak by tato organizace zacházela se svými nepřáteli a nekulturními národy, kdyby měla větší vliv ve společnosti?

Feministická skupina pro tuto příležitost vydala informační leták Buďme pro svobodnou volbu!, ve kterém informuje o názorech HPŽ ČR. Na nesmyslnost požadavků této organizace a na negativní vliv církve ve společnosti jsme se snažili/y poukázat také maskou papeže se zkrvavenýma rukama a okurkou s prezervativem. Ten také vzbudil téměř největší rozhořčení účastníků/nic tohoto pochodu a „papež“ si vysloužil i jedno fyzické napadení. Účastníci/ce protiakce se snažili/y s aktivisty/kami pro-život diskutovat, bohužel se nedočkali/y jediné odpovědi na své otázky, občas se však dočkali/y nějaké té urážky. Velmi zajímavá odpověď přišla od jedné ženy. Na otázku, proč nemanželské děti škodí společnosti, odpověděla, že jí nevadí. Na dotaz, proč se tedy účastní pochodu skupiny, která toto propaguje na svých webových stránkách, odpověděla, že „tak asi škoděj, nooo.“

Asi po půl hodině se část účastníků/nic protiakce vydala rozdávat letáky (Buďme pro svobodnou volbu - 2002, Prohlášení Feministické skupiny 8. března k aktivitám HPŽ ČR - 2001 a článek z časopisu Přímá cesta II o HPŽ ČR - 2002) po trase prolife pochodu a část se odebrala na Václavské náměstí sledovat, jak akce pokračuje. Bohužel v horní části Václavského náměstí byla skupina aktivistů/tek napadena neuniformovanými muži a ženami, kteří se později (tedy pouze někteří/ré) prokázali jako policisté. Dva lidé byli zadrženi a obviněni z neuposlechnutí výzvy veřejného činitele a odmítnutí prokázání totožnosti. Ti jsou či byli řešení v přestupkovém řízení. Jedna z účastnic byla obviněna ze smyšleného napadení veřejného činitele. To, že se jedná o smyšlené napadení, také dokazuje videokazeta, kterou prý pořídil náhodný kolemjdoucí. Akce HPŽ ČR dále pokračovala projevy (např. lidovecký poslanec Marek Benda) a vystoupením hudební skupiny Paprsky.

V průvodu se také objevil transparent „Bůh-Vlast-Rodina. Program národní obnovy.“ Na dotaz jednoho z našich členů, zda se jedná o heslo HPŽ ČR, nebo jiné organizace, Z. Rybová z HPŽ ČR odpověděla, že je to heslo organizace „Akce 99 – Akce národní obnovy“, která je vyhroceně pravicovou organizací, ale i přesto s nimi budou v otázce legislativního zákazu interrupcí spolupracovat. To jenom dokazuje klerofašistické tendence této organizace. Většina médií o této demonstraci informovala poněkud zkresleně, především pak Mf Dnes, která napsala, že anarchisté se dožadovali interrupcí zdarma hrazených ze zdravotního pojištění. S tímto požadavkem však přišla bolševická skupina REVO. O argumentech anarcho/feministů/tek téměř žádná média neinformovala, a neinformovala ani o fašizujících názorech této organizace.

Linda

Opět vtipní účastníci a účastnice...

Zpráva o zadržených z 23. března 2002 – akce Hnutí pro život ČR za legislativní zákaz interrupcí a anarchofeministická protiakce

V sobotu 23. března 2002 uspořádalo Hnutí pro život ČR (HPŽ ČR) u příležitosti Dne nenarozených dětí Pochod za život, kterým se snažilo upozornit na podle jejich slov nedostatečnou ochranu lidského života již od jeho početí a prostřednictvím kterého se snaží prosadit legislativní zákaz interrupcí. Feministická skupina 8. března se podobně jako minulý rok rozhodla uspořádat protiakci. Účastníci/ce protiakce rozdávali letáky, na nesmyslnost požadavků této organizace a na negativní vliv církve ve společnosti jsme se snažili/y poukázat také maskou papeže se zkrvavenýma rukama a okurkou s prezervativem. K tomuto kroku jsme se rozhodli/y, protože nesouhlasíme s nesmyslným požadavkem legislativního zákazu interrupcí a dalšími klerofašistickými názory této organizace (více informací naleznete v časopisu Přímá cesta II, v našich letácích - Buďme pro svobodnou volbu - 2002, Prohlášení Feministické skupiny 8. března k aktivitám HPŽ ČR – 2001, v Siréně IV a také na našich webových stránkách: http://fs8brezna.ecn.cz). Během akce účastníci/ce Pochodu pro život několikrát slovně napadli/y anarchofeministy a anarchofeministy a „papež“ byl dokonce napaden fyzicky. V průvodu se také objevil transparent „Bůh-Vlast-Rodina. Program národní obnovy.“ Na dotaz jednoho z našich členů, zda se jedná o heslo HPŽ ČR, nebo jiné organizace, Z. Rybová z HPŽ ČR odpověděla, že je to heslo organizace „Akce 99 – Akce národní obnovy“, která je vyhroceně pravicovou organizací, ale i přesto s nimi budou v otázce legislativního zákazu interrupcí spolupracovat.

V závěru akce byla v horní části Václavského náměstí proti přihlížejícím anarchistům a anarchistkám provedena policejní razie. Nejprve přistoupil k „papežovi“ člověk v džínách a šusťákové bundě (později se prokázal jako mjr. Veselý) a přikázal mu, aby opustil jím vytyčený prostor. Na výtky, že stojíme na chodníku, který je veřejným prostranstvím, nereagovali. Později „papeže“ poměrně hrubým způsobem odvedli do policejního auta. Další lidé (muži a ženy), kteří o sobě tvrdili, že jsou policisté, ale neprokázali se tak, požadovali po shromážděných průkazy totožnosti. Jedna z účastnic demonstrace to odmítla učinit s poukazem na to, že daná osoba neprokázala, zda se jedná o policistu a nebyl jí ani sdělen důvod perlustrace. Policisté ji později převezli na policejní stanici. Během policejního zásahu byla také odvedena další z účastnic demonstrace a později jí bylo sděleno obvinění z napadení veřejného činitele (alespoň jedním takovým obviněním končí téměř každá demonstrace). Neprávem obviněná měla brutálně napadnout jednoho z údajných policistů.

Obviněná z napadení veřejného činitele absolvovala jedno sezení s policisty a svým právníkem. Zde byla promítnuta videokazeta z policejního zásahu. Téměř 15ti minutová událost byla sestříhána na 2,5 minuty a policisté sdělili, že jsou rádi, že to vůbec náhodný kolemjdoucí nahrál. O policejních archivech se vůbec nezmínili. Na této videokazetě jsou důkazy pouze proti zakročujícím policistům: žádný z nich se neprokázal a z napadení se vyklubalo pouze poklepání na ruku. Napadení bylo pravděpodobně mezi policisty prezentováno jako velmi brutální, protože se na promítání důkazní videokazety přišlo podívat několik dalších policistů. Z místnosti však již odcházeli s úsměvem na rtech, protože čekali něco skutečně velmi násilného. Videokazeta skutečně posloužila jako důkaz, ale pouze proti policistům: neprokázali se, nepoužili žádný ze zákonem stanovených výroků a žádné napadení se nekonalo. V protokolu se to hemžilo výrazy jako např. bylo jasné a bylo zřejmé, že anarchisté chtěli udělat toto a toto, proto došlo k policejnímu zásahu. Je tedy vidět, že mezi policisty je řada jasnovidců…Po měsíci a půl bylo trestní oznámení staženo a věc byla jako přestupek podstoupena Městskému úřadu pro Prahu 1. Výsledek šetření ještě není znám.

Dalším z obviněných byl „papež“, ten byl šetřen v přestupkovém řízení za přečin proti veřejnému pořádku a byla mu udělena peněžitá pokuta ve výši 100,- kč. Další obviněná byla řešena také v přestupkovém řízení – odmítnutí prokázání totožnosti. S přestupkem nesouhlasila, proto bylo zahájeno přestupkové řízení formou přímé konfrontace se zúčastněnými policisty. Major Veselý se choval po celou dobu velmi vulgárně, bez chyby odříkal naučený text a na chviličku vypadl z role: rozčílil se. Byl totiž okraden o hodinu svého cenného času. Druhému policistovi už to tak dobře nešlo. Oběma vadilo hlavně to, že obviněná neustále chtěla navazovat rozhovory o tom, co policie může a nemůže. Podle nich totiž může všechno. Výsledek přestupkového řízení ještě není znám.

Feministická skupina 8. března tímto děkuje Anarchistickému černému kříži Československé anarchistické federace.

Anarchistický černý kříž při Československé anarchistické federaci – e-mail: abc@csaf.cz, adresa: na obálku nepiště ABC, P. H. P. O. Box 41, 565 01 Choceň, telefon: 0604 388 631.

Report z antifašistické demonstrace v Karlových Varech

Dne 20. 4. 2002 se v Karlových Varech konala antifašistická demonstrace kterou pořádala místní skupina „Antifašistický odpor“. Demonstrace byla reakcí na útoky neonacistů, které se v posledních několika týdnech odehrály v západních Čechách. Akci podpořilo asi 80 lidí.

Pořadatelé se touto akcí pokusili o jakousi formu „apolitického antifašismu“ a charakter akce tomu nasvědčoval (happeningový styl, spoléhání se na policii jako na ochránce, snaha působit na média a hlavně několikanásobné distancování se od anarchismu v projevech pořadatelů).

Protiakce místních neonacistů (asi čtyřiceti) se nesla v duchu první poloviny devadesátých let. Jestli je možné v poslední době pozorovat, že se české neonacistické hnutí vzdává ambice stát se navenek „slušně“ vystupující silou v rámci oficiální politiky, pak tato akce byla hřebíkem do rakve této vize. Místní národovci ten den vyměnili číšnické oblečky a státní vlajky za uniformy wehrmachtu a vyrazili do ulic.

Demonstraci za vydatné podpory (některých) jejich účastníků a pořadatelů chránila místní zásahovka a zásahovka z Plzně. Jejich vydařeným nápadem bylo chránit účastníky demonstrace po jejím skončení na autobusovém nádraží tak, že je částečně obklíčí. Výsledkem této taktiky bylo, že nacistická bojůvka pobíhala kolem nádraží a robocopové dělali škatulata hejbejte se. Někteří z neonacistů házeli přes kordón kameny a jeden demonstrant byl zadržen, když jim jeden kámen vrátil.

Předpokládám, že akce byla poučením jejím účastníkům a pořadatelům a že korigovala jejich iluze o policii jako o ochránci antifašistické demonstrace a o médiích jako zdroji objektivních informací. Doufám také, že se stane začátkem nějaké dlouhodobé lokální aktivity, která bude proti fašismu bojovat nejen formou happeningu. To, že se pořadatelé v projevech distancovali od anarchismu, chápu v tom smyslu, že nechtějí být presentováni jako to, čím nejsou (a jako anarchistu mně těší, že antifašistické aktivity jsou automaticky spojovány s anarchismem), na druhou stranu je nutné říci, že jakýkoliv pokus o apolitický antifašismus pravděpodobně dříve nebo později zdegeneruje. Pořadatelům a účastníků můžeme popřát, ať jim vydrží entusiasmus, i když pro nápravu situace jenom entusiasmus nestačí.

Vojta

1. máj 2002 v Praze

1.5. 2002 se jako každoročně konala akce nejlépe označitelná jako „První máj anarchistů“. Anarchisté i další opozice mainstreamu se letos opět sešla vyjádřit nesouhlas a odpor vůči vládnoucím elitám a kapitalismu, tentokráte na Střelecký ostrov.

Po chvíli zdržení technickými problémy vyplněné hudbou, zkoušením sehranosti samby, problémy s modrými mužíčky a dalších příprav na perný anarchistický svátek dle potřeby každého, Anarchistický první máj započal. A tak s menším zpožděním, asi v půl druhé, byly přečteny proslovy organizací ČSAF, ORA – Solidarita a Feministicka skupina 8.března.

Po té se zformoval průvod asi 250 lidí nesoucí různé transparenty a vydal se napříč centrem města. Cestou zazněly další projevy a pár antifašistických hesel, když se v blízkosti průvodu vyskytlo pár holohlavých bardů. Trasa pochodu vedla přes Národní třídu, Václavské náměstí na Náměstí Olšanské, kde Anarchistický první máj asi v půl páté skončil. Akce se obešla bez větších incidentů, snad kromě zklamání policie i holohlavých bardů, a otupělosti sluncem a vedrem.

Leny

Antifašistický 1. máj v Brně

V letošním roce se vedle tradiční anarchistické prvomájové akce v Praze na Střeleckém ostrově konal 1. Máj i v Brně. Demonstraci svolala Antifašistická iniciativa 1. Máje, a to především kvůli vzrůstajícímu násilí ze stany neonacistů a neofašistů a také vzhledem k jejich snahám o organizovaní se. Národní odpor (skupina neonacistických rváčů převážně z Prahy) se totiž rozhodl demonstrovat svou sílu a uspořádat v Brně demonstraci s následným pochodem. Z tohoto důvodu tedy mnozí organizovaní anarchisté a anarchistky, stejně jako antifašisté a antifašistky pod hlavičkou Iniciativy 1. Máje uspořádali/y antifašistické shromáždění na Náměstí 28. Října.

Samotná akce začala v 11:30 přečtením projevu organizátorů a Feministické skupiny 8. Března, nicméně již od rána po Brně z důvodu bezpečnosti účastníků demonstrace operovala skupina antifašistů. Po přečtení projevů a krátké pauze se účastníci vydali na pochod městem, který dost dlouho vedl i přes romskou část Brna. Sympatie jejích obyvatel byly naprosto zřejmé. Abychom se ale stále neoháněli/y jen přízní Romů, myslím, že kladné mínění jsme si vydobyli/y i u mnoha ostatních.

Poté, co nám byla bohužel původní trasa průvodu policií zkrácena (je už snad zbytečné opět omílat, že trasa řádně nahlášena), jsme dorazili/y na Moravské náměstí, kde byla akce ukončena. Krátce nato nastal konflikt s policií. Policii ČR evidentně nestačil ani policejní kamion, kterým nám nechala zatarasit cestu směrem ke shromáždění neonacistů, a neváhala riskovat vlastní těla v boji s levicovým extremismem. Netroufám si posoudit, jaké ztráty utrpěla Policie, nicméně zdravotníci i zdravotnice ošetřovali/y několik zraněných na naší straně. Po krátkém incidentu následovalo obklíčení značné části účastníků a po vyjednávání s policisty jejich propouštění po skupinkách.

Tím akce definitivně skončila a všichni se rozešli/y. Večer probíhala ještě v brněnském Yacht klubu přednáška pořádaná FSA (Federace sociálních anarchistů) a po jejím skončení koncert.

Markéta

Uctění památky obětem fašismu a nacismu

Akce se konala jak jinak než 8.5., v den kdy před 57 lety oficiálně skončila válka kapitulací Německa. Sešli/y jsme se na Nám. Míru v 15. hodin v počtu asi 150-ti lidí. Počasí nám přálo, no možná bylo až moc horko. Naše milá státní policie nám opět ztropila pár problémů, protože toto samovolné shromáždění nebylo „řádně“ nahlášeno a zapsáno na úřadě. No holt, když chtějí někteří lidé uctít památku obětem dvou těchto zrůdných ideologií, musí mít k tomu povolení, kdežto státní reprezentace nikoliv. Akci zahájila ČSAF projevem a po ní převzala slovo zástupkyně AFA. Bohužel nebyl megafon, takže projevy nebyly skoro vůbec slyšet. Poté jsme se vydali/y v čele se dvěma věnci na krátký pochod, který končil u budovy Českého rozhlasu ve Vinohradské ulici. Zde byl přečten poslední projev FSA, který byl díky zvučnému hlasu jejich člena dobře slyšet. A následně jsme minutou ticha a zdviženou pěstí uctili/y památku obětí a poté jsme se stejnou cestou vrátili/y na náměstí, kde byla akce rozpuštěna.

Leona

- KONTAKTY -

Feministická skupina 8. března
http://fs8brezna.ecn.cz
e-mail: fs8.brezna@centrum.cz
-PŘIPOMÍNKY k ČASOPISU-
primacesta@centrum.cz
- OBJEDNÁVKY -
fs.distribuce@centrum.cz